Tühhi jut, tühhi lorri, tühhi assi, tühhi köik.

Kes teada tahhab, mis mees ma ollen, sellele ütlen ma kohhe, et ma Wahhekülla koolmeister ollen. Et ma kül oma tarkuse ja teadmise polest ülle kõige koli ollen pantud, siiski igga päw teisi leian, kes targemad on kui miña, ja nendest püan ma jälle ikka öppida. Juhtus sedda wisi mõne näddala eest, et mõnda öiete uut asja sain öppida, noh, et ma siis koolmeister ollen, tahhan ma sedda ka teistele öppetuseks anda. Liigtargad ehk wahhelt tahhawad meile öppetusi anda, mis meiesuggune ei ussalda mõista; sellepärrast wötsin miña südant ja julgust nõnda laulu laulda, kudda ta nokka tulli.

Kui ma asja täielikkult tahhan tähhendata, siis pean ka essimesest otsast pealeakkama. Süggise pole ea nabri-rahwa abbi mulle wägga tarwis läks ja wötsin siis kätte ja pañin alli aisade wahhele, mõne wiljaiwwa kotti ja kukrust noppisin ka rahhakop-

pikaid tasku, — kalla olli tarwis rannast tua. Sedda jo iggaüks omas meles ärra wõib arwata, et kauni koormaga ühhes päwas Mustwette ei wõind jõuda. Waskjalla kõrtsi jäin ömajale. Waña kõrtsi Andres on mo waña kaim ja tuttaw ja mees miño mele pärrast, agga sest on ta kõlbamata iñimene, et ta öppetust koggoni wasta ei wõtta. Korda kaks ma igga aasta sedda teed käin ja igga kord ma allikest Waskjalla rehhe alla ollen ajand; agga ikka ütlesin: se olgo wimine kord. Mis ma Andresele öppetasin ehk mis ma teñale selletasin, sedda kulis ta linkkörwaga, ja kui mo meel siis öiete eaks akkas miñema, siis ta weider pole pilkamisega ütles: tühhi jut, — teine kord jälle: tühhi lorri, ja tühhi assi, ja tühhi köik. Kas nisuggune köñe koolmeistri meelt ei pea pahhandama? Mõnigikord ollin jo ilma Juñalaga-jätmiseta ärra sõitnud ja täñawu tahtsin suisa ja lausa móda sõita; agga allikeñe jo kaugelt akkas irnuma ja Andres pistis pea ukse wahhelt wälja ja tundis mind ärra ja terretas, ja mis sis eñam olli parrata — allike kippus parremat kät rehhe alla ja wanker läks alli järrele ja wõttis koolmeistri kasa. Rot olli lõksus. Agga sedda tahhan jo ette üttelda, se kord ma ei kahhatsend mitte juhtust.

Kõrtsis olli weel üks teine te-käija, muido öiete meie ma mees; agga lust olli

Tarto- ja WÃƒÂ¡rroma Kalender 1842, lk. 27